

Arrest

nr. 310 477 van 25 juli 2024
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juni 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 februari 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 1 februari 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verzoekende partij van 6 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MIR-BAZ en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker diende op 1 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Met de bestreden beslissing komt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot de conclusie dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kan worden erkend en niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

2.1. Op 1 februari 2024 heeft de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments", 4 november 2022;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", januari 2023;
- EUAA, "Afghanistan Security Situation", augustus 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", januari 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", december 2023;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;
- EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan", juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023.

2.2. Op 6 februari 2024 heeft de verzoeker, overeenkomstig dezelfde bepaling, een aanvullende nota overgemaakt aan de Raad. Hij voegt een arbeidscontract bij voor onbepaalde duur voor de functie van hulpkelner/commis in een restaurant, een aanbevelingsbrief van zijn werkgever, een paar loonstaten en een paar foto's waarop verzoeker in het gezelschap is te zien van een aantal jongedames.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert onder meer de schending aan van artikel 1, A (2) van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij wijst er onder meer op dat hij sinds 2018 niet meer in Afghanistan woont, en wijst op de wijziging sedertdien van de veiligheidssituatie aldaar. Meer in het bijzonder wijst hij op de situatie van terugkeerders zoals die wordt weergegeven in rapporten, waarbij die worden beschouwd als verwesterd en ongelovig en om die reden het risico lopen om het slachtoffer te worden van daden van vervolging. Hij betoogt verder dat hij zich niet zal kunnen aanpassen aan de normen en waarden van de taliban.

3.2. In de bestreden beslissing wordt ter zake het volgende gesteld:

"Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de

Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

U beweert als minderjarige Afghanistan verlaten te hebben, u zou ongeveer zestien zijn geweest bij vertrek. Gezien het leeftijdsonderzoek werd vastgesteld dat u minstens 19,5 was bij aankomst in België. Dat als minderjarige vertrokken zou zijn staat in deze niet vast. Hoe dan ook, indien aangenomen wordt dat u als zestienjarige vertrokken bent kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien verklaart u 4 jaar lang naar school te zijn geweest en zelfs tot aan uw vertrek religieuze lessen gevolgd te hebben in de madrassa (CGVS, p. 5). Verder heeft u ook nog een netwerk in Afghanistan waar u regelmatig contact mee heeft (CGVS, p. 6-7). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.”

3.3. Verzoeker legt met zijn aanvullende nota ‘bewijzen over werk en integratie’ neer, meer in het bijzonder de stukken vermeld onder punt 2.2. en benadrukt dat hij door zijn jonge leeftijd en lang verblijf volledig verwesterd is. Verder voegt hij nog een aantal foto’s waarop hij is te zien in het gezelschap van een aantal jongedames, van wie hij stelt dat één van hen zijn vriendin is. Hij betoogt dat hij eerst een lange relatie wil hebben met een dame en daarna wil beslissen met haar te trouwen. De westerse levensstijl is een vorm van protest tegen de islam van de taliban en tegen de traditie in Afghanistan, zo stelt hij nog.

De verwerende partij betoogt, wat de aanvullende nota betreft, dat in het verzoekschrift geen enkel concreet element werd aangehaald betreffende de vermeende verwestering. Echter, zoals hiervoor reeds werd vastgesteld, had hij er wel op gewezen dat hij reeds sedert 2018 niet meer in Afghanistan woont en zich er niet meer zal kunnen aanpassen aan de normen en waarden van de taliban. Verder zal nog blijken dat hij reeds in het kader van zijn persoonlijk onderhoud bij de verwerende partij een arbeidscontract neerlegde dat in de bestreden beslissing wel wordt vermeld maar verder niet wordt betrokken bij het besluitvormingsproces.

Daargelaten het oordeel van de verwerende partij dat er geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers vluchtrelaas vereist het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade.

De Raad stelt vast dat uit de beschikbare landeninformatie, door beide partijen aangeleverd en door de verwerende partij nog geactualiseerd in haar aanvullende nota, heden niet blijkt dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen de volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de

tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

De Raad stelt ter zake vast dat verzoeker heeft verklaard dat hij rond juli of augustus 2018 is vertrokken uit Afghanistan, dat hij heeft gereisd via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk en dat hij ongeveer drie jaar onderweg is geweest vooraleer hij in België aankwam op 1 augustus 2021. Dit wordt in de bestreden beslissing niet betwist. Verder blijkt uit het leeftijdsonderzoek dat werd uitgevoerd in opdracht van de dienst Voogdij van de FOD Justitie dat op 2 september 2021 een leeftijd werd vastgesteld van 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Bijgevolg kan niet worden uitgesloten dat verzoeker op 2 september 2021 19,5 jaar oud was en dus 16,5 jaar oud toen hij Afghanistan in de zomer van 2018 verliet. Hij verklaarde overigens zelf dat hij 16 was toen hij vertrok.

De Raad is van oordeel dat, zelfs indien kan worden aangenomen dat verzoeker al een zekere maturiteit had en was gevormd naar de Afghaanse waarden en normen, zoals dat in de bestreden beslissing wordt gesteld, rekening moet worden gehouden met het door de verwerende partij niet betwiste gegeven dat hij heden bijna zes jaar afwezig is uit Afghanistan, en drie jaar voor de machtsovername door de taliban is vertrokken. De heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, weerspiegelen niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen waarin verzoeker is opgegroeid. Uit de beschikbare informatie blijkt dat deze door de taliban, de huidige de-facto-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd, ook in de gebieden die reeds voor de machtsovername onder hun controle stonden.

Gelet op zijn verblijf van bijna drie jaar in België, nadat hij reeds door Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk was getrokken, kan verder redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker in contact is gekomen met waarden, gebruiken en opvattingen die haaks staan op het gedachtengoed van de taliban en dus strijdig zijn met de normen die gelden in de hedendaagse Afghaanse samenleving. Daarbij komt nog dat niet wordt betwist dat verzoeker in België in een Turks eethuis werkt, zoals reeds ten tijde van zijn gehoor bij de verwerende partij is gebleken, en op het eerste zicht lijkt dat hij minstens vriendschappelijke relaties heeft aangeknoopt met enkele jongedames. Ter zitting licht hij verder toe dat de jonge vrouw met wie hij meermaals is geportretteerd zijn partner is met wie hij sedert een paar maanden een relatie heeft en een toekomst wil uitbouwen. Hij voegt daaraan toe dat hij problemen heeft met zijn moeder omdat hij niet akkoord gaat met de huwelijkstradities in Afghanistan.

De Raad erkent dat er momenteel weinig stukken voorliggen ter ondersteuning van verzoekers verwesterde profiel, en de verwerende partij kan worden gevolgd waar zij ter zitting stelt dat het niet duidelijk is wie op de foto's wordt geportretteerd en welke relatie verzoeker met de dames heeft, en dat niet blijkt dat verzoeker zijn verzet tegen de Afghaanse huwelijkstradities en de problemen die hij hierdoor met zijn moeder zou hebben gekregen eerder heeft aangehaald. Evenwel is de Raad van oordeel dat het samenspel van verzoekers leeftijd op het ogenblik dat hij uit Afghanistan vertrok, nu zes jaar gelden, de verstrenging van de aldaar heersende normen en waarden sinds de machtsovername door de taliban, verzoekers lange verblijf in het Westen, zijn vermeende integratie en relatie en zijn beweerde afkeer van de Afghaanse tradities en de islam van de taliban minstens een aanwijzing vormen dat hij mogelijk onder hogergenoemde risicoprofielen zou kunnen vallen, temeer nu uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij verklaarde dat hij in Afghanistan werd beloofd aan een jongedame van 17 jaar die hij nog niet had ontmoet (NPO, p 4). In die context kan er nog op worden gewezen dat in de beschikbare landeninformatie wordt verwezen naar 'zina' – met name onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen. De sharia maakt hierbij geen onderscheid tussen seksuele relaties buiten het huwelijk en verkrachting; beide worden als 'zina' gedefinieerd en zijn strafbaar met steniging of zweepslagen. Er wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). Voor personen die worden beticht van 'zina' kan worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waar de verwerende partij in haar aanvullende nota naar verwijst, bijtreden (EUAA, "Country Guidance Afghanistan", januari 2023, p 21 en 72-79)

De Raad stelt vast dat heden in hoofde van verzoeker een aantal concrete, individuele elementen aanwezig zijn die risicobepalend kunnen zijn en waarvan de waarachtigheid en doorleefdheid moet worden nagegaan en moet worden onderzocht of deze, wanneer zij cumulatief worden beoordeeld, volstaan om bij terugkeer een gegronde vrees voor vervolging wegens een (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland aan te nemen. Gezien de grenzen van de ondervraging tijdens de terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere mogelijkheden tot onderzoek, kan de Raad het beschermingsverzoek van verzoeker heden niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om

te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en artikel 39/76, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 8 juni 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig juli tweeduizend vierentwintig door:

A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS